

תת"ע 7971/03/18 - מדינת ישראל נגד איברהים אבו מדיעים בהעדר

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 7971-03-18 מדינת ישראל נ' אבו מדיעים

בפני	כב' סגן הנשיאה, השופט אלון אופיר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	ע"י לשכת תביעות תנועה נגב
נאשמים	איברהים אבו מדיעים בהעדר
	ע"י ב"כ עו"ד עלי אלקרינאי

ב"כ הנאשם -

הנאשם חולה ולא יכול היה להתייצב. על דעתו אני מבקש כי בית המשפט יקריא בנוכחותי את גזר הדין.

בהתאם להחלטת בית המשפט העליון בפרשת מסראתי (ע"פ 5076/12 מסראתי נ. מדינת ישראל), אני מצהיר כי הנאשם מודע לרכיב המאסר המותנה ומבקש כי גזר-הדין יינתן היום בהיעדרו. לא תהיה לו כל טענה עתידית כי רכיב המאסר המותנה ניתן בהיעדרו.

גזר - דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה בניגוד לסעיף 10(א) בפקודת התעבורה - נהיגת רכב כבלתי מורשה לנהיגה, יחד עם עבירת ביטוח נלווית.

הנאשם נתפס נוהג רכב בעיר רהט בסמוך לשוק העירוני.

המדינה עתרה לענישה הכוללת מאסר בפועל (אגב הפעלת מאסר מונה) שכן המדובר באירוע שני של נהיגת רכב על ידי הנאשם, לאחר שלפני כ-5 שנים נהג רכב כבלתי מורשה לנהיגה באזור העיר פתח-תקווה.

ב"כ הנאשם הדגיש את לקיחת האחריות מצד הנאשם, אך במיוחד את מצבו הבריאותי החרגי (הנאשם סובל ממחלות שונות ובמיוחד מאפילפסיה) אשר מונע ממנו את תהליך הסדרת הרישיון כתוצאה מבדיקות ארוכות אותן הוא צריך לבצע.

עוד הדגיש ב"כ הנאשם את העובדה כי הנאשם נורמטיבי לחלוטין, נעדר כל עבר פלילי ובמקרה זה לא ביצע כל עבירה נלווית זולת עצם הנהיגה כבלתי מורשה לנהיגה.

מתחם הענישה ביחס לעבירה בניגוד לסעיף 10(א) בפקודת התעבורה, בנסיבות של נהג בלתי מורשה לנהיגה, נקבע על ידי בית המשפט המחוז (באר-שבע) **בעפ"ת 22585-11-12 אליעזר אושורוב נגד מדינת ישראל:**

"לטעמי, וגם על פי פסיקה מקבילה בה עיינתי, מתחם העונש ההולם בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה, אינו מתחיל ממאסר בפועל, אלא הוא נע בין מאסר מותנה ובין מאסר בפועל למשך מספר חודשים ואף שנה, בהתאם לנסיבות העבירה"

על פי רוב, ביצוע עבירה שניה של נהיגת רכב כבלתי מורשה לנהיגה תצדיק את הפעלת המאסר המותנה מתוך הצורך לשגר מסר הרתעתי לפיו יופעלו מאסרים מותנים כאשר עבירות מסכנות חיים מבוצעות בפעם השנייה.

אלא, שבמקרה זה מתקבצות נסיבות חריגות המצדיקות בעיני סטייה מהכלל הנוהג:

נהיגתו הראשונה של הנאשם בוצעה בשנת 2015 ובנובמבר 2015 נגזרו עליו חודשיים מאסר על תנאי למשך 3 שנים. העבירה הנוכחית בוצעה כחצי שנה לפני סיום תקופת התנאי וזאת לפני כשנה וחצי.

המדובר בפערי זמנים ארוכים בין העבירות כאשר למעט נהיגה נוספת זו של הנאשם הוא לא ביצע כל עבירת תעבורה אחרת ואין לו ברקע כל עבר פלילי אחר.

הנאשם עצמו אדם צעיר כבן 30 אשר אינו מצליח לקבל רישיון נהיגה בשל מצבו הבריאותי החריג מאד.

הנאשם סובל ממספר מחלות (הוגשו מסמכים רפואיים) וביניהן מצב אפילפטי בלתי קבוע אשר חייב אותו לעבור בעבר (וכן בימים אלה) בדיקות ארוכות לצורך קבלת רישיון נהיגה.

אין חולק כי נהיגת הנאשם במצבו יוצרת סיכון למשתמשי דרך ולכן בהחלט ראוי הנאשם לענישה מוחשית בפרשה זו אשר תמנע ממנו כל כדאיות לחזור על התנהגותו בעתיד.

יחד עם זאת, ספק בעיני אם בנסיבות המתוארות לעיל נכון יהיה לשלוח הנאשם לריצוי מאסר מאחורי סורג ובריה טרם יוארך מאסרו המותנה הנוכחי ותינתן לו הזדמנות אחרונה שאינה כוללת מאסר ממשי.

שוכנעתי מטעונו ההגנה כי במקרה זה המדובר אכן במעידה של הנאשם אשר אינה מאפיינת את התנהגותו הנורמטיבית לחלוטין בד"כ, ואני מחליט לפנים משורת הדין, כי במקרה זה יוארך המאסר המותנה ולא יופעל כדי לאפשר לנאשם שיקום, שכן הוא בעל פוטנציאל שיקומי ממשי בעיני.

לפיכך הנני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך של 5000 ₪ להימנע מביצוע עבירה בניגוד לסעיף 10(א) בפקודת התעבורה או עבירה של נהיגה בזמן פסילה והכל תוך שנתיים מהיום.

הנאשם יחתום על ההתחייבות הכספית היום במזכירות בית המשפט ולא ייאסר למשך 15 ימים.

2. פוסל הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה **למשך שנתיים**. פסילתו של הנאשם תימנה מהיום ללא צורך בהפקדת רישיון נוספת.

3. מורה על חידוש 2 חודשי מאסר מותנה כפי שנגזרו על הנאשם בתיק 7536-11-15 בבית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה ביום 22.11.15 למשך שנתיים נוספות.

ניתנה היום, כ"ח תשרי תש"פ, 27 אוקטובר 2019, בנוכחות הצדדים.